

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความวิตกกังวลทั้งแบบสเตรนสามช่วงไตรมาสของหญิงครรภ์แรกที่มีอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้แตกต่างกัน

สมมติฐานในการวิจัย

1. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่กลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี, 29-35 ปี จะมีความวิตกกังวลแบบสเตรนสูงกว่ากลุ่มอายุ 21-28 ปี
2. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าจะมีความวิตกกังวลแบบสเตรนสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่า
3. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับรายได้ต่ำกว่าจะมีความวิตกกังวลแบบสเตรนสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับรายได้สูงกว่า

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นหญิงครรภ์แรกที่มาฝากครรภ์ ณ หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลศิริราช จำนวน 180 คน แบ่งเป็น 3 ช่วงไตรมาสๆ ละ 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของหญิงมีครรภ์
2. แบบวัดความวิตกกังวลของสปีลเบอร์เกอร์และคณะ มีชื่อว่า The State-Trait Anxiety Inventory (STAI) ตอนที่ 1 เรียก X-I

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับหญิงครรภ์แรกที่มีคุณสมบัติคล้ายกับตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม

1.2 ติดต่อขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากผู้อำนวยการโรงพยาบาลศิริราช อําเภอบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

2. การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลทุกวันราชการ ตั้งแต่เวลา 8.00-12.00 น. ที่หน่วยฝากครรภ์ โรงพยาบาลศิริราช

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยคำนวณ และวิเคราะห์ค่าดังต่อไปนี้

1. มีชัฒิมเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความวิตกกังวลแบบสเตทและแบบเทรทของกลุ่มตัวอย่างในสามช่วงไตรมาส จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความวิตกกังวลแบบสเตทและแบบเทรทของกลุ่มตัวอย่างในสามช่วงไตรมาสกับอายุ ระดับการศึกษา และระดับรายได้ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง

3. เมื่อพบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลปฏิกิริยาร่วมของตัวแปรอิสระ ไม่มีนัยสำคัญ จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัย

1. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่กลุ่มอายุระหว่าง 13-20 ปี, 21-28 ปี และ 29-35 ปี มีความวิตกกังวลแบบสเตทไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามีความวิตกกังวลแบบสเตทไม่แตกต่างกันจากหญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. หญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับรายได้ต่ำกว่ามีความวิตกกังวลแบบสเตทแตกต่างจากหญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาสที่มีระดับรายได้สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 โดยพบว่ากลุ่มหญิงครรภ์แรกที่มีระดับรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน มีความวิตกกังวลแบบสเตรสสูงกว่ากลุ่มหญิงครรภ์แรกที่มีระดับรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าตัวแปรระดับรายได้มีผลต่อความวิตกกังวลของหญิงครรภ์แรกในสามช่วงไตรมาส ดังนั้นบุคลากรหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรตระหนักในปัญหานี้ และเร่งรณรงค์ให้ความรู้แก่หญิงตั้งครรภ์หรือหญิงที่ต้องการจะมีบุตรได้ตระหนักถึงความพร้อมทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัวก่อนที่จะคิดจะมีบุตร
2. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม เช่น อาชีพ สถานภาพทางสมรส ขนาดของครอบครัว ขนบธรรมเนียมประเพณี เพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านี้มีผลต่อความวิตกกังวลของหญิงตั้งครรภ์หรือไม่
3. ควรจะมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวแปรด้านลักษณะบุคคล เช่น สัมพันธภาพกับมารดา การเคยเป็นพี่เลี้ยงเด็ก เพื่อดูว่าตัวแปรเหล่านี้มีผลต่อความวิตกกังวลของหญิงตั้งครรภ์หรือไม่
4. ควรจะมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับความวิตกกังวลในสามช่วงไตรมาสของหญิงครรภ์แรกว่ามีสภาพแตกต่างกันหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย